

محلات منطقه ما: چهنسو، کارمندان اول، اسوه‌های دفاع مقدس، کارمندان دوم، محمدآباد، شهید مصطفی خمینی، شیرین، امیرآباد، معقول، کشاورز، پورسینا، موعود، اروند، انصار و شهید باهنر

شهراراء محله

شماره روزنامه شهر آرا: ۳۰۷۴
هفته نامه محلی مردم مشهد / شماره ۳۷۸ / دوشنبه ۱۸ فروردین ۹۹
صفحه ۴

دریافت نسخه الکترونیک شهر آرا محله از SHAHRARANEWS.IR

حال و هوای مجتمع شهید بهشتی در روزهای شیوع ویروس کرونا

همدلی باشکوه

فضای شهرک بهشتی برای من باشلوغی اش معنا پیدا می کند. با سروصدای بازار ماهی فروش ها و فلاغلی هایی که همیشه خدا چراغشان روشن است. با همدلی مردمی که حالا آوازه مراسم باشکوه شان به گوش تمام شهر رسیده است. از تاسوعا و عاشورا و نذر قهوه عربی وسط شهرک بگیرد تا مراسم گرگیمان در نیمه شعبان و...

روایتی از دورهمی معنادان در روزهای کرونایی

اینجا کرونا ندارد!

بساطشان زایشت بوته های بلند سبز پهن کرده اند. در سکوت بی سابقه بوستان رز در ابتدای خیابان مصلی ۳ نفر سرشان را کمی خم کرده اند و ۳ نقطه خاکستری در میان سبزی چمن ها به چشم می آید. چهره و حالت ظاهری ۲ نفرشان درهم و آشفته و پریشان تر است. معلوم است مواد مخدر یا گوشت و پوستشان ممزوج شده است...

گفت و گو با شیرینی فروشی قدیمی محله بسکابادی

آجر پزی که شیرینی پز شد

وقتی به شیرینی فروشی حاجی قاسمی سر می زنیم که چند روز بیشتر به عید نوروز سال ۱۳۹۹ نمانده است. یک شیرینی فروشی قدیمی که حالا ۳۳ سال از عمر آن می گذرد و نه تنها مردم منطقه بلکه مناطق هم جوار هم آن رامی شناسند...



گزارشی از فعالیت های ۲ پایگاه فرهنگی منطقه برای مقابله با شیوع ویروس کرونا

کووید ۱۹ از تهدید فرصت بسازیم



shahraranews.ir



قاتل ناآشنا در کمین حاشیه‌نشینان

حرف اول



محسن قدیمی باقرآباد فعال فرهنگی

بر اساس اعلام سازمان امور اجتماعی کشور جمعیتی حدود ۱۱ میلیون نفر در محلات حاشیه‌نشین کشور ساکن هستند که می‌توان گفت بخش بزرگی از آن‌ها سهم حاشیه کلان‌شهر مشهد است و سهم عمده‌ای از حاشیه‌نشینان به منطقه ۶ شهرداری اختصاص دارند. از آنجا که در مشهد و استان خراسان آمار مبتلایان چشمگیر است، باید تمهیداتی هم برای مناطق حاشیه‌نشین آن از سوی مسئولان گرفته شود.

باگشت و گذاری در مناطق حاشیه‌شهر مشهد خواهید دید که زندگی و آمد و شد ساکنان در کوچه‌ها و خیابان‌ها چندان تفاوتی با قبل از بروز ویروس کرونا ایجاد نکرده است، برخی مغازه‌داران و حتی صنف‌های غیر ضروری همچون همیشه مشغول انجام فعالیت هستند. رفته رفته بهتر شد، اما هستند افرادی که همچنان این مسئله را بی اهمیت و توهم می‌شمرند و به کار خود همچون گذشته ادامه می‌دهند. این موضوع ۲ نکته اساسی را در بر دارد؛ نخست سلب اعتماد عمومی مردم از مدیران رانسان می‌دهد و از سوی دیگر تجلیگر پدیده‌ای به عنوان دوگانگی فقر و توانست. آنچه باید به آن توجه داشته باشیم، آن است که مناطقی که به علت کم توجهی به رعایت مسائل بهداشتی و بر اساس مطالعات، تجربیات و ساختار حاکم بر فضای زندگی شان می‌تواند یکی از مستعدترین و در عین حال خطرناک‌ترین کانون‌ها برای شیوع و بروز این بیماری محسوب شوند، همین مناطق کمتر توسعه یافته هستند. چرا که این محلات از حداقل‌های حقوق سلامت محیط و بهداشتی محروم هستند و همچنین تمرکز جمعیتی در مناطق حاشیه‌نشین زیاد است. در ۸ پهنه حاشیه‌شهر مشهد نزدیک به یک میلیون و ۳۰۰ هزار نفر در منازلی به‌عنوان ۵۰ متر زندگی می‌کنند. که این امر خود معضلی برای شیوع کروناست و به حقیقت نمی‌توان فاصله اجتماعی را بر آن متصور شد!

شهرداری مشهد و مناطق و شهر و ندان این محله‌ها که تعدادشان هم کم نیست، در حرکت‌هایی خودجوش و فوری آستین همت‌بالا زدند و اقدامات خوبی را برای گذرندایی معابر عمومی حاشیه‌شهر انجام دادند و همچنان انجام می‌دهند. اما باید بپذیریم بهداشت داخلی و کمبود آب و بعضاً نبود آب سالم بهداشتی در نقاطی از حاشیه‌شهر مشهد درد کر و نارامی افزاید. گام بعدی، اقتصاد شکننده حاشیه‌نشین‌های مشهد است که کارشان یا خدمات هتل‌ها تعطیل شده است یا متأسفانه کارگرهای روزمزد هستند که باید دولت و نهادهای حاکمیتی نگاهی ویژه برای اختصاص بسته‌های معیشتی بیش از آنچه در نظر گرفته شده است برای این عزیزان داشته باشند و این کمک تارفع این شرایط و عبور از این بحران ادامه داشته باشد تا آن‌ها همچون گذشته بتوانند به زندگی عادی خود بازگردند یا تسهیلاتی بدون پیچ و خم‌های اداری و بدون سود به آن‌ها اعطا شود تا خود را بازیابی کنند. کمبود خانه‌های بهداشت و نبود آموزش‌های لازم به میزان کافی در حاشیه‌شهر و به ویژه و ستاهای مجاور مشهد می‌تواند گام دوم آید می‌کرونا را بسیار خطرناک‌تر از گام اول ظاهر سازد که نیازمند فعال‌تر شدن مراکز بهداشتی در مان برای امداد به مناطق کم‌برخوردار و تجهیز کردن این مراکز به امکانات و تجهیزات کافی است. در پایان باید گفت نرفتن به کمک حاشیه‌نشینان یعنی سرعت بخشیدن به کوتاه شدن عمر و تداوم و طولانی شدن شیوع ویروس کرونا، این قاتل ناآشنا در شهر و حاشیه‌شهرها. ان‌شاء... نگاهی ویژه‌تر به محلات کمتر توسعه یافته از سوی مدیران و نهادهای مدنی و سازمان‌های مردم‌نهاد ایجاد شود.



حال و هوای مجتمع شهید بهشتی در روزهای شیوع ویروس کرونا

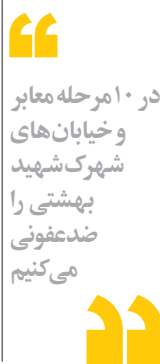
همدلی باشکوه



فضای شهرک بهشتی برای من با شلوغی اش معنا پیدا می‌کند. با سروسو و صدای بازار ماهی فروش‌ها و فلافل‌هایی که همیشه خدا چرخشان روشن است. با همدلی مردمی که حالا آوازه مراسم باشکوهشان به گوش تمام شهر رسیده است. از تاسوعا و عاشورا و نذر قهوه‌عربی وسط شهرک بگیرد تا مراسم گرگ‌باز در نیمه شعبان و نیمه رمضان و آواز خوانی انبوه بچه‌های قد و نیم قد پشت در خانه‌های شهرک. بهانه این گزارش هم همین همدلی است، اما این بار در این برهه حساس و در بحبوحه شیوع ویروس کرونا به شکل دیگری معنا پیدا کرده است، در دل خانه‌هایی که به صورت خودجوش ماسک تولید می‌کنند و گروه‌هایی که داوطلبانه و در سکوت معابر را ضد عفونی می‌کنند. این همدلی حالا رنگ دیگری به خود گرفته است. دیگر از آواز و همه‌همه و سروسو و صداهای معمول خبری نیست، اما این اتحاد و همدلی حالا باشکوه‌تر از همیشه به چشم می‌خورد. حالا همه این‌ها باعث شده است که هیچ‌رد و نشانی از اسم شهرک در فهرست مناطق پرخطر مشهد به چشم نخورد.

بساط بدون مشتری حسن

به محض ورود به شهرک، اولین و تنها صدایی که می‌شنوم صدای زاغ‌های در هوست که مثل همیشه پر از کتان از این شاخه به آن شاخه می‌پرند و آوازی می‌خوانند. خبری از واژه‌های غلیظ عربی بین گفت‌وگوی اهالی در حال عبور نیست، بوی فلافل آبادانی هم دیگر مشام آدم‌را پر نمی‌کند. به جز یکی دو مغازه همه دکانشان رابسته‌اند و در خانه‌هایشان مانده‌اند. طول خیابان را تماشا می‌کنم و تنها حسن‌رامی بینم که روی صندلی چرخ‌دار نشسته و بساطش را هم مثل همیشه گوشه خیابان پهن کرده است. بساطی که این بار دستمال کاغذی و صابون و مایع دستشویی هم داخلش دیده می‌شود، اما پرند هم کنار بساطش پر نمی‌زند و مشتری ندارد.



کارگاه کوچک مریم خانم

از گشت و گذار در شهرک همین سکوت و فضای خالی دستگیر می‌شود. «شیخی» اما یکی از فعالان دغدغه‌مند شهرک است که در میانه راه با من همراه می‌شود و می‌گوید که شهرک هنوز هم با همان شور و حال سابق نفس می‌کشد، اما این بار در دل خانه‌ها، یکی از این خانه‌ها منزل مریم خانم است. خیاط کهنه کار شهرک که حالا در دکان خیاطی اش رابسته و تهیای در خانه کوچکش شبانه روز ماسک می‌دوزد. خانه اش هم یکی از همین خانه‌های قوطی کبریتی و جمع و جور است، در یکی از بلوک‌های یک شکل شهرک. به محض ورود اولین چیزی که حس می‌کنم بوی مواد ضد عفونی کننده و پاک کننده است که نشان می‌دهد مریم خانم پیش از کار محیط را کاملاً تمیز کرده است. بعد هم اتاق کوچک گوشه خانه را نشان می‌دهد که در این روزها آن رابه اتاق کار تبدیل کرده است. چرخ خیاطی گوشه اتاق است و پارچه‌های سفیدی که در پلاستیک در گوشه‌ای دیگر به چشم می‌خورد.

تولید و توزیع ماسک رایگان

مریم خانم راهمه محله می‌شناسند. خیاط قدیمی و شناخته شده شهرک است که اهالی از دوخت دکمه پیراهن تا دوخت لباس عروسی به او مراجعه می‌کنند. او از همان روزهای اول شیوع ویروس در دکانش را می‌بندد و شروع می‌کند به تولید ماسک تا به قول خودش در شکست دادن این ویروس نقش داشته باشد. می‌پرسم اصلاً چه شده که تصمیم گرفت ماسک تولید کند و پاسخ می‌دهد: «همان روزهای اول برای خرید ماسک به چند داروخانه در همین محدوده سر زدم که هیچ کدام ماسک نداشتند. «بعضی از مغازه‌ها» مثل لوازم آرایشی‌ها ماسک می‌فروختند، اما چندین برابر قیمت! اینجا فضایی برای گران‌فروشی ایجاد شده بود و اهالی شهرک هم که نمی‌توانند این همه هزینه کنند. این شده که تصمیم گرفتم خودم دست به کار شوم.» مریم خانم حالا تا این جای کار با هزینه خودش ۱۰۰۰ ماسک دوخته است که همه را آقای شیخی و اهالی پای کار شهرک کاملاً رایگان

بین خانوارها توزیع کرده‌اند. می‌گوید تا زمانی که این ویروس شیوع داشته باشد او به کارش ادامه می‌دهد. مریم خانم تنها بخشی از ماجراست. مسعود شیخی که خودش یکی از نیر و های داوطلب و اکشن اضطراری دوام‌ناهن است و دوره‌های آن را هم گذرانده، از گروه جهادی شهرک می‌گوید که اوایل اسفند ماه ۹۸ برای مقابله با شیوع ویروس از سوی اهالی تشکیل می‌شود. او توضیح می‌دهد: «اولین نیر و های خودجوشی که شهرک را ضد عفونی کردند، نیر و های حسینیه الزهرا (س) بودند و بعد از آن ما پای کار آمدیم. برای تهیه اقلام بهداشتی دست به دامن هر ارگانی که بگویند، شده ایم. بسیج، شهرداری، آتش نشانی و... شکر خدا این ارگان‌ها هم همکاری خوبی با ما داشتند و هر کدام اقلامی را در اختیار ما گذاشتند، مثل ماسک، وایتکس، هیپوکلوریک (آب ژاول) برای ضد عفونی معابر و... ما توانستیم اقلام را به دست ۱۳۵۰ خانوار ساکن شهرک برسانیم و در ۱۰ مرحله معابر و خیابان‌های شهرک را ضد عفونی کنیم.»

جهادگران پنهان

این گروه کوچک ۵۰ عضو دارد. کوچک‌ترین عضو گروه هم محمد ۸ ساله است که حالا خودش تنهایی بشکه‌های ۲۰ لیتری را پر و شل‌های ۶ تایی را بلند می‌کند. مسن‌ترینشان هم پیرمرد تنه‌اول سوزی است که حالا با وجود بیماری‌های متعدد نتوانسته است یک‌جانبه بنشیند و دست روی دست بگذارد. دغدغه همسایه‌هایش را دارد و حالا در بخش بسته‌بندی اقلام به گروه کمک می‌کند. آن‌ها علاوه بر اینکه اسم مشخصی برای گروه‌هایشان ندارند، حالا در این شرایط دفتر و مکان خاصی برای گفت‌وگو و تنظیم برنامه‌ها هم ندارند و قرارگاهشان یک گروه در فضای مجازی است که بر نامه‌هایشان را آنجا تنظیم می‌کنند. دلشان نمی‌خواهد اسمی از شان برده شود. این‌ها همین مردم معمولی شهر هستند، جهادگران پنهانی که این روزها تمام هدفشان این است که سلامت را به شهرشان برگردانند.

به قلم دوربین

اهدای ۷۱۰ بسته بهداشتی در محلات کم‌برخوردار منطقه



بهداشتی شامل صابون مایع، محلول ضد عفونی کننده، دستمال کاغذی و وایتکس به اهالی محلات شهید باهنر، شهید بسکابادی، کشاورز، پورسینا، شهرک شهید بهشتی، مرکز نگهداری کودکان کار صدف و درمانگاه‌های سرور و درمانگاه انتهایی خیابان پورسینا ۴۰ اهدا شد. حیدری ادامه داد: این اقدام با همکاری منتخبان اعضای شورای اجتماعی محلات انجام شد.

شهردار منطقه ۶ از اهدای ۷۱۰ بسته بهداشتی در منازل کم‌برخوردار این منطقه خبر داد. به



گزارش روابط عمومی شهرداری منطقه، حجت‌اله حیدری با اشاره به اینکه این طرح برای پیشگیری از شیوع بیماری کروناست، افزود: در این طرح، بسته‌های

گزارشی از فعالیت های ۲ پایگاه فرهنگی منطقه برای مقابله با شیوع ویروس کرونا

کووید ۱۹؛ از تهدید فرصت بسازیم

در محله

۵۴
شرفی

اوایل اسفند ماه بود که خبر شیوع ویروس کرونا بر سر زبان ها افتاد. از همان دوره همه چیز تغییر کرد و شهر رنگ دیگری به خود گرفت. جدا از سازمان ها، ارگان های مختلف و اقداماتشان برای ضد عفونی کردن معابر و پیشگیری از شیوع ویروس، آدم های شهر هم دست روی دست نگذاشتند و هر کدام به نوبه خود یک گوشه کار را گرفتند.

اوضاع در این گوشه شهر، در منطقه ۶ هم به همین منوال بود. از همان روز اول اقدامات مردم محله در این باره شروع شد. خبر حرکات خود جوش مردم را یکی یکی در کانال های محلی می خواندم و همکاری و همدلی مردم منطقه فراتر از حد تصور اتم بود، گروه های کوچکی که سعی می کردند محله را ضد عفونی کنند، ماسک تولید کنند و اقلام بهداشتی را به دست هم محله ای ها بیاورند. مثل ووشوکاران جوانی که شهر به یک دوره کلاسشان را صرف خرید مواد ضد عفونی برای پاک سازی محله کردند تا افرادی که در کارگاه های کوچک خانگی ماسک تولید کردند. اما در این میان پایگاه های فرهنگی و مردمی نقش اساسی داشتند. نخبه تیبی که نقطه اتصال افراد بود، پایگاه های بود که این گروه های کوچک گوشه و کنار منطقه را در قالب یک پیگیر واحد سامان دهی می کرد و باعث تسریع کار و بالا رفتن کیفیت کار می شد. قرار است بر ویروس به سراغ ۲ پایگاه فرهنگی فعال در منطقه که گرداندگان همه افراد دغدغه مند محله های مختلف در منطقه ۶ هستند.



● توزیع ۸۰۰۰ ماسک رایگان

اولین پایگاه در واقع یک مکان آموزشی است که مدت هاست کار بیری فرهنگی پیدا کرده است. آموزشگاهی که در ۱۸ که آقای عباسی، دبیر پیشگیری از وقوع جرم شورای اجتماعی محلات منطقه ۶، آن را اداره می کند. این پایگاه در این روزها حالا به قرارگاهی تبدیل شده که نواحی مختلف منطقه را زیر پوشش قرار داده است، محله های فولادی، اروند، مصطفی خمینی، معقول، پورسینا و...

آقای عباسی در باره فعالیت این پایگاه در این روزها توضیح می دهد: ما از همان اوایل اسفند ماه کار را شروع کردیم. کارمان هم این بود که گروه های جهادی گوشه و کنار منطقه را از نواحی مختلف دور هم جمع کنیم. معتمدانی که محله خود را می شناسند و در بحث توزیع بسیار کمک کننده هستند. برای تهیه اقلام هم ما از هرگونه ارگان و سازمانی که بگویند کمک گرفتیم، از شهرداری و آتش نشانی بگیریم تا پایگاه بسیج محلات و خیران. حالا توانسته ایم تا به اینجای کار ۸۰۰۰ ماسک بین مردم توزیع کنیم و اقلام شست و شو و مواد ضد عفونی کننده را به دست ۲۵۰۰ خانوار برسانیم. در همین دوره کوتاه هم توانستیم در چندین نوبت معابر مختلف منطقه را ضد عفونی کنیم. آن هم از طریق افرادی از محلات مختلف که به صورت خود جوش پای کار آمدند.

● کارگاه تولید ماسک

بخش دیگری از این گروه را تیمی ۸ نفره متشکل از زنانی تشکیل داده اند که حالا در همین پایگاه ماسک تولید می کنند، در محیطی ضد عفونی شده و با رعایت اصول بهداشتی. این ماسک ها را دانشگاه علوم پزشکی مشهد تأیید کرده است و علاوه بر محله در بیمارستان ها هم کاملاً رایگان توزیع شده اند. عباسی در باره کیفیت این

ماسک ها می گوید: آوازه این کارگاه به مناطق دیگر هم رسیده است. تا جایی که هفته پیش دوستانی از منطقه ۳ از کارگاه ما بازدید کردند و نسخ و پارچه خریدند و برای منطقه خود سفارش ماسک دادند.

● مغازه ای برای کار فرهنگی

پایگاه بعدی در واقع یک مغازه فروش لوازم و تلفن همراه در محله شهید معقول است. جواد اکبری جوان ۳۰ ساله ای است که حالا ۱۳ سال از سکونتش در منطقه ای دیگر می گذرد، اما آن قدر برای محله کودکی اش دغدغه دارد که تصمیم می گیرد مغازه قدیمی اش که کم کم به پایگاهی فرهنگی تبدیل شده است را نفروشد تا ارتباطش با هم محله ای ها قطع نشود. حالا معمار است و استاد دانشگاه و اصلاً محل درآمدش از جای دیگری است و می گوید که برای سرپا نگهداشتن این مغازه باید از جیب هم هزینه کند، اما به هیچ عنوان قصد فروش ندارد. این مغازه کم کم به مکانی برای فعالیت های فرهنگی تبدیل شده است. کتابخانه ای کوچک است با کتاب های نفیس و کمیاب که جواد آن ها را به افراد محله امانت می دهد و جایی برای رساندن اقلام غذایی به افراد مستضعف منطقه است. در این روزهای شیوع ویروس اما در این مغازه بسته شده و به محلی برای بسته بندی اقلام مختلف بهداشتی تبدیل شده است. او این اقلام را از طریق ارتباطش با ارگان های مختلف تهیه می کند. حالا جواد با کمک ۲ همسایه تا اینجای کار ۵۰ بسته بهداشتی را بسته بندی کرده اند که شامل ماسک، ماده ضد عفونی کننده و... می شود. او بر لزوم کار فرهنگی و اطلاع رسانی برای پیشگیری از شیوع ویروس هم تأکید زیادی دارد و می گوید که به همین منظور قصد دارد بروشورها و کتاب هایی را که در باره این ویروس و روش های پیشگیری از آن و... تهیه کرده است، با رعایت اصول بهداشتی در محلات توزیع کند.

آی خبر

روایتی از دورهمی معتمدان در روزهای کرونایی

اینجا کرونا ندارد!

۵۵

شهرکی - بساطشان را پشت بوته های بلند سبز پهن کرده اند. در سکوت بی سابقه بوستان رز در ابتدای خیابان مصلی ۳ نفر سرشان را کمی خم کرده اند و ۳ نقطه خاکستری در میان سبزی چمن ها به چشم می آید. چهره و حالت ظاهری ۲ نفرشان درهم و آشفتگی برایشان تراست. معلوم است مواد مخدر یا گوشت و پوستشان ممزوج شده است، اما سومی جوان تر به نظر می رسد و آنکه مواد مخدر بر روی برایش باقی نگذاشته، شکل نشستش نشان می دهد هنوز به ته خط نرسیده است. ساعت ۲ ظهر گذشته است. گمان می کنم این ها از کرونا خبر ندارند، از مرگ و میر بیش از صد ها نفر پیر و جوان وزن مرد در کشور و آذربایق می راکه دیر زمانی است برای مشهد به صدا در آمده است، چیزی نشنیده اند. بعد می دانم صداهایی را که همه رسانه ها مسئولان مدام تکرار می کنند «در خانه و مأمون خود بمانید»، اصلاح شده باشند.

با همین سؤال به میانشان می روم. وقتی من را با ماسک به صورت و دستکش به دست می بینند، تعجب می کنند. واکنشان جالب است و در جای خود نشسته اند، اما آنکه جوان تراست، پایب را با گوشه دستش زیر باهوش مخفی می کند. ماسکی را از داخل پلاستیک کیفی در می آورد و می گوید: «ماسک داریم، نیاز نداریم.»

می پرسم: «اینجا چه می کنید؟» یکی از آن ها که ۵۰ ساله به نظر می رسد، می گوید: «نشسته ایم. آمده ایم با خورجی!» از شیوع بیماری کر نامی گویم و در پاسخ مردی که سن و سال دار تر از آن ۲ نفر است، می گوید: «ای بابا، خانم اینخشید ها. این ها همه حرف مفت است! عمر دست خداست. این همه سال این مواد مارا نکشت، بعد یک مریضی الکی قرار است ما را بکشد؟» با خود می گویم کووید ۱۹ نتوانسته حرف این ها شود، پس حرف های نصیحت وار من هم اثری بر این ها ندارد. مرد جوان هم دنباله حرف رفیقش را می گیرد و می گوید: «خانم! ما هم می دانیم باید رعایت کنیم، اما جا و مکان درستی نداریم. من خودم به واسطه رفیق با مرهم همین چند وقت پیش به یک مرکز ترک اعتیاد معرفی شدم و در ترک بودم و متادون دار می گرفتم، اما همین که این مریضی آمد، آنجا هم تعطیل شد و باز دوباره لغزش کردم و الان هم بریم مهم نیست و کر نامن را بکشید یا مواد!؟»

باورش سخت است، اما این افراد کر و نارا جدی نگرفته اند و دوباره می گویند: «اینجا کر و نارا ندارد» و سپس همگی بلند می خندند. باید قبول کنیم در این شرایط بحرانی معتمدان و مراکز ترک اعتیاد از جمله مواردی هستند که در گیر و دار مبارزه با کر و نارا حدودی در پس دادن مردم و مسئولان قرار گرفته اند. با اینکه این افراد سیستم ایمنی ضعیف تری دارند و می توانند جان خود و دیگران را به خطر بیندازند و چون بدن آن ها توانایی و قدرت مبارزه دیگری از جنس کر و نارا ندارند، باید به طور حتم مراقبت های ویژه ای از آنان بشود.

از طرفی تجمع این افراد در گوشه و کنار شهر یا مراکز ترک اعتیاد به علت دار بودن برخی بیماری های زمینه ای ریه به دلیل استعمال دخانیات و مواد در گذشته، محیط مناسبی برای شیوع ویروس کروناست.

به گفته غلامرضا شریعت، پزشک فنی کلینیک ترک اعتیاد مصلی، مراکز ترک اعتیاد هم راستا با دیگر مشاغل به حالت تعطیل در آمدند تا این افراد حداقل تردد داشته باشند.

او معتقد است: نباید اجازه داد بهبود یافته گان و افراد حاضر در این مکان ها پس از یک دوره طاقت فرسای مبارزه با اعتیاد، این بار در امان کرونا اسیر شوند. وی این راهم اضافه می کند: افراد بهبود یافته برای مدتی به دامان خانواده بازگشته اند که خود خانواده ها باید حواسشان بیش از پیش به بیمارشان باشند.

هر چند این پزشک معالج بیمار ان دارای اعتیاد معتقد است که این افراد نباید به حال خود رها شوند، می گوید: در کلینیک ترک اعتیاد ما افرادی که متادون و دارو مصرف می کنند، الان با این شرایط هر ۲ هفته یک بار برای دریافت دارو مراجعه می کنند. دکتر شریعت در باره پذیرش بیمار ان جدید هم این طور توضیح می دهد: هیچ گونه پذیرش جدید در این وضعیت انجام نمی شود. فقط طبق دستورالعمل در مراکز ماده ۱۶ بیمار ان معتاد تب سنجی می شوند و اتاق قرنطینه ای برای آن ها پیش بینی شده است و چنانچه تست بیمار معتاد مثبت بود، در آنجا نگهداری و قرنطینه می شود.

ایمن سازی با اجرای ۹۷ کیلومتر خط کشی محوری

رئیس اداره حمل و نقل و ترافیک شهرداری منطقه ۶ از اجرای ۹۷ کیلومتر خط کشی محوری خبر داد. به گزارش روابط عمومی شهرداری منطقه، گل مشککی گفت: این عملیات در بولوار های حر، مصلی، شهید عباسپور و شهید رستمی که از محور های مهم و پر تردد منطقه به شمار می آید، انجام شد.

رئیس اداره حمل و نقل و ترافیک شهرداری منطقه با بیان اینکه این عملیات برای رفت و آمد قانونمند رانندگان و کاهش سوانح رانندگی انجام شد، افزود: خط کشی محوری معابر اصلی علاوه بر ایجاد امنیت برای شهر و ندان و خودرو های عبوری باعث افزایش زیبایی مسیر و نظم بخشیدن به ترافیک عبوری و روان سازی ترافیک می شود.

گل مشککی افزود: عملیات خط کشی محوری شامل خطوط ممتد و منقطع بولوار حر به مساحت ۳۶ کیلومتر، خیابان مصلی به مساحت ۲۵ کیلومتر، خیابان شهید رستمی به مساحت ۲۰ کیلومتر و بولوار عباسپور به مساحت ۱۵/۵ کیلومتر انجام شد.



گفت و گو با شیرینی فروش قدیمی محله بسکابادی

آجریزی که شیرینی پز شد



وقتی به شیرینی فروشی حاجی قاسمی سر می‌زنیم که چند روز پیشتر به عید نوروز سال ۱۳۹۹ نمانده است. یک شیرینی فروشی قدیمی که حالا ۳۳ سال از عمر آن می‌گذرد و نه تنها مردم منطقه بلکه مناطق هم جوار هم آن را می‌شناسند. اگر طبق روال هر سال بود، حالا اینجا جای سوزن انداختن هم نداشت، اما این ویروس ناشناخته به قول حاجی غم و شادی کاسب‌ها را یکی کرده است و گرد و کدو کسادی را روی کار و کاسبی آن‌ها، آن هم در پیرونق ترین ایام پاشیده است. در روزهای پایانی سال در این مغازه قدیمی که هنوز به همان شکل و شمایل سابق باقی مانده است با حسین علی قاسمی، شیرینی فروش کهنه کار ساکن محله بسکابادی، به گفت و گو می‌نشینیم. کسی که در سن و سال جوانی تک و تنها پایه شهر می‌گذارد. ابتدا شغل آجریزی و کار در کوره انتخاب می‌کند، اما چیزی نمی‌گذرد که استعدادش را در شیرینی پزی کشف می‌کند و فصل جدید زندگی اش آغاز می‌شود.

قدم گذاشتن در مسیر علاقه

حالا ۵۶ سال از عمرش می‌گذرد و می‌گوید که دیگر آن شور و حال سابق را ندارد، اما روزی روزگاری جوان پرانگیزه و پر تلاشی بوده است که دست خالی و تک و تنها از روستای سرینش در ۷۰ کیلومتری شرق مشهد به مشهد مهاجرت می‌کند. ابتدا شغل

آجریزی را انتخاب می‌کند. ساعت هادر کوره کار می‌کند و عرق می‌ریزد، اما بعد از یک سال متوجه می‌شود که باید در راه علاقه‌اش قدم بگذارد. می‌گوید از همان سنین کم پخت و پز را دوست داشته و در روستای خودشان پخت تمام غذاها و شیرینی های محلی را یاد گرفته است، اما هیچ وقت فکرش را هم نمی‌کرده است که یک روز این علاقه مسیر زندگی اش را تعیین کند.

صبح تاشب کاری کردم

تصمیم می‌گیرد که وردست یکی از اقوام دورشان که در مشهد شیرینی فروشی داشته است به کار مشغول شود. بنا به استعداد و علاقه‌اش خیلی زود فوت و فن کار را یاد می‌گیرد. همان سال‌ها ازدواج می‌کند و یک سال وردست قوم شیرینی پز شدن کار می‌کند، با دستمزد روزی ۱۰۰ تا یک تومانی و برجی ۳۰۰۰ تومان حقوق. می‌گوید: «آن زمان شیرینی پزی سخت‌تر از حالا بود. اسم خمیری که استفاده می‌کردم خمیر بهشتی بود و خمیر مشکلی

گسترش کار

بود باید می‌دانستی چطور روغن و خمیر را با هم مخلوط کنی. اگر اشتباه می‌کردی خمیر خراب می‌شد و بی استفاده. این تازه قدم اول بود. هر شیرینی قلق خودش را داشت و من از صبح تا شب در کارگاه کار می‌کردم تا این مهارت‌ها را کسب کنم. پس از یک سال کار کردن سرانجام برای خودم اوستا شدم و توانستم شیرینی فروشی خودم را داشته باشم.»

اولین شیرینی فروشی او در خیابان پاسگاه قدیم، در همین راسته خیابان حرد بود. حالا هشت، نه سال است که شیرینی فروشی او در حاشیه خیابان است.



فرهایی که بافت کار می‌کرد شیرینی می‌پخت. بعد هم تاغروب آن‌ها را می‌فروخت. اما بعد از چند سال کارش را گسترش می‌دهد و بعد از آن فرهای گازی جای فر نفتی را می‌گیرد و حاجی هم روی دور می‌افتد و کارش را باره اندازی ۲ شعبه قنادی گسترش می‌دهد.

شستن تلخی ایام با شیرینی

می‌خواهم از خاطراتش بگویم و همه خاطرات خوب او مربوط می‌شود به عیدها و مناسبت‌های شاد تقویم. می‌گوید که ماه محبوبش ماه رمضان است و حالا با وجود تمام این شاکرگراها هنوز هم که هنوز است زلیبا و بامیه را خودش می‌زند و اوج گرمای تابستان هم که باشد با دانهان روزه خودش کنار دیگرهای پر روغن و پرحرارت کار می‌کند و کار را به کسی نمی‌سپارد. می‌گوید روزهای پایان سال هم یکی از آن دوره‌های پر رونق برای شیرینی فروش هاست که می‌توانند در این ایام انواع شیرینی های تر را بفروشند. اما این راه هم می‌گوید که در هیچ عیدی مثل امسال این قدر شیرینی فروشی هاسوت و کور نبوده است. در آخر از او می‌پرسم که اگر شیرینی هاروی دستشان بماند، چه کار می‌کنند؟ جواب می‌دهد: «قبلا یک بار شیرینی هاروی دستمان ماند و قابل مصرف بود. تصمیم گرفتیم همه را صلواتی بدهیم برود. سوار وانت شدیم و به مناسبت عید از مشهد تا سرخس بین مردم شیرینی پخش کردیم. امسال هم بعد گذر از این بیماری، شاید همین کار را انجام بدهیم. البته با رعایت نکات بهداشتی تا شیرینی به کام مردم تلخ نشود و این شیرینی کمی تلخی این ایام را بشوید و ببرد.»

حرف مردم

این ستون به حرف مردم و پیام‌های ساکنان منطقه اختصاص دارد. شهروندان می‌توانند مشکلات محله خود را با شماره تماس ۳۷۲۸۸۸۱۰ و پیامک ۳۰۰۰۷۲۸۹ با ما در میان بگذارند تا آن را به گوش مسئولان برسانیم.

روشنایی کم بوستان

شکوه مهر: روشنایی بوستان‌های محله ما از جمله بوستان نرگس در خیابان شهید رستمی ۱۷ کم است. لطفا رسیدگی کنید.

منازل بدون پلاک

مرزوقی: در خیابان شهید شیروی ۱۲ منازل بدون پلاک هستند. البته تعدادی از آن‌ها پلاک ندارند که برای نشانی دادن به دیگران دچار مشکل هستیم.

پارک خودرو در پیاده‌رو

شهروند: خیابان شهید رستمی مملو از نمایشگاه اتومبیل است که گاه تعدادی از آن‌ها یا بهتر است بگوییم بیشترشان بدون توجه به حق رهگذر، خودروهای خود را داخل پیاده‌رو پارک می‌کنند. شهرداری این پیاده‌روها را با میله یا هر ابزار دیگری محصور کند تا این افراد محل تردد مردم را بگیرند.



رزمایش ضد کرونایی

برای ارتقای سطح بهداشت و ایمنی همه سرویس‌های بهداشتی عمومی، ایستگاه‌های اتوبوس منطقه، پل‌های عبور پیاده و... در ۲ نوبت ضد عفونی می‌شوند.

به گزارش روابط عمومی شهرداری منطقه ۶، شهردار منطقه بایان این مطلب افزود: برای پیشگیری از شیوع ویروس کرونا و اهمیت حفظ سلامت شهروندان، عملیات ضد عفونی کردن معابر حتی در روزها و شب‌های نوروز هم تعطیل نشد و خیابان‌های ۱۷ شهرپور، حر ۱۳، معابر فرعی پورسینا، شهید خوش سیمما و اروند، معابر شهید مازندرانی و شهید گوهری در محدوده مصلی در این ایام ضد عفونی شد. حجت‌اله حیدری همچنین به مشارکت شوراهای اجتماعی محلات در این طرح اشاره کرد و افزود: معابر شهرک شهید باهنر، شهید بسکابادی و محله نیزه به همت شورای اجتماعی محلات منطقه و هیئت‌های مذهبی ضد عفونی و گندزدایی شد. حیدری خاطر نشان کرد: ادامه این حرکت‌های سلامت محور تا پایان عبور از بحران ادامه دارد. شهردار منطقه افزود: تمرکز ما بر مبارزه با این بیماری است، اما این مسئله باعث نشده است که پروژه‌های زیرساختی منطقه و برنامه‌های پیش‌رویمان متوقف بماند.



نونواری مسیر سبز در «رجا»

رئیس اداره حمل و نقل و ترافیک منطقه ۶ گفت: با هدف حفظ محیط زیست و کاهش آلودگی هوا، مسیرهای سبز برای تردد این وسیله نقلیه در نظر گرفته شده است.

به گزارش روابط عمومی شهرداری منطقه ۶، گل مشکلی بایان اینکه منطقه ۶ به لحاظ موقعیت و فضای سبز ظرفیت‌های بسیار خوبی برای توسعه دوچرخه سواری دارد، افزود: می‌توان با توسعه زیرساخت‌های ورزشی در این محدوده متراکم، جمعیت شهروندان منطقه را به سمت وسوس استفاده از این وسیله نقلیه که باعث کاهش ترافیک، کاهش آلودگی هوا و ایجاد نشاط و سلامتی می‌شود، سوق داد. رئیس اداره حمل و نقل و ترافیک منطقه افزود: مسیر دوچرخه سواری به مساحت ۴۰۰۰ متر مربع در بوستان رجا برای استفاده علاقه‌مندان در دسترس شهروندان قرار گرفته است. گل مشکلی گفت: این عملیات در راستای استقبال از بهار انجام شده است و چنانچه ضرورت احداث مسیر سبز در مکان‌های دیگر منطقه احساس شود، پیشنهاد آن ارائه و پس از تخصیص ردیف بودجه و اعتبار برای آن اقدام می‌شود.



خدمت‌رسانی زیر باران بهاری

معاون فنی و اجرایی منطقه گفت: با توجه به ادامه بارش‌های بهاری، نیروهای خدمات شهری و اجرایی در حالت آماده‌باش هستند.

به گزارش روابط عمومی شهرداری منطقه ۶، هادی لکزی با اشاره به فعالیت ۲۵۰ نیروی خدمات شهری در منطقه افزود: در این باره ۱۵ دستگاه تانکر، ۲ دستگاه پمپ خودمکش، ۳ دستگاه تراکتور، ۴ دستگاه خاور کمپرسی، ۴ دستگاه پیکان وانت، ۸ دستگاه پمپ‌روبین به کار گرفته شده و همچنین ۱۴۰۰ کیسه شن در منازل توزیع شده است. معاون فنی و اجرایی منطقه بایان اینکه تاکنون ۱۸۵ حلقه چاه جذبی در منطقه تخلیه شده است و این عملیات تا پایان بارندگی ادامه دارد، تصریح کرد: با هماهنگی‌های انجام شده، تمهیدات لازم برای مقابله با آب گرفتگی معابر و همچنین هدایت آب‌های سطحی در نظر گرفته شده است و نیروهای خدمات شهری در منطقه فعال هستند تا در هر نقطه‌ای که مشکلی در زمینه آب گرفتگی به وجود آید، در محل حاضر شوند و در کوتاه‌ترین زمان ممکن مشکل را رفع کنند.